

NIEUWSBRIEF

www.volkstuinensneek.nl

SEPTEMBER 2017 Nr.4 JUBILEUMNUMMER

Beste tuinders en leden,

Onze vereniging bestaat dit jaar 80 jaar en dat gaan we zaterdag 9 september vieren met een wandelend buffet. Al etend en pratend lopen we over ons mooie complex op de Noorderhoek en is er alle tijd om herinneringen op te halen. Ik zie u graag dan. Want wat is er veel gebeurd en veranderd in die 80 jaar!

Het NUT veranderde in de loop der jaren voor de meeste tuinders in GENOEGEN. Maar dat was in de crisisjaren wel anders. Toen moest er eten verbouwd worden omdat men anders gewoon niets te eten had, hetzelfde verhaal speelde tijdens de 2^e wereldoorlog. Anno 2017 kunnen we helaas niet stellen dat niemand het meer krap heeft, maar de omstandigheden zijn gelukkig wel een stuk verbeterd. En dat zien we terug op de tuinen. Op verreweg de meeste tuinen staat het GENOEGEN voorop en is het NUT een bijkomend voordeel geworden.

Er gebeurde ook veel in al die jaren. Het grote complex op de Noorderhoek werd kleiner en verhuisde gedeeltelijk naar de sportvelden van de Black Boys. Het verenigingsgebouwtje op de oude tuin werd vervangen door een prachtig groot nieuw gebouw op de plaats van de vroegere C. Kan sporthal. Uit een legaat werd een tuinkas aangeschaft. En er kwamen tuinen bij in de wijk De Domp.

Veranderingen ook: tuinders met een buitenlandse achtergrond namen voor ons nieuwe soorten groenten en fruit mee en leerden ons andere kweekmethodes. Er kwamen tuinders die biologisch gingen tuinieren, tuinders die meer een siertuin dan een gebruikstuin aan legden, tuinders die bijen gingen houden. En er kwamen meer vrouwen op de tuin. Tegenwoordig heel normaal, maar er waren ook andere tijden. Eerst samen met hun 'mannen' later zelfstandig met eigen tuinen. De emancipatie sloeg toe, ook op de volkstuinten, en leverde zelfs uw huidige voorzitter op!

Ingrid Wagenaar, voorzitter

Ebel Koppen uit Sneek heeft een prachtig overzicht gemaakt van het wel en wee van 80 jaar volkstuinten in Sneek. Hieronder haar bijdrage aangevuld met gegevens en foto's van leden en uit ons eigen verenigingsarchief.

De start in de jaren '30.

Op 10 november 1937 werd besloten om een volkstuinvereniging op te richten met de naam "Lytse Folkstúnders". Een groepje mannen, vermoedelijk waren het de heren J. Brauer, A. Boeyenga en S. Hoekstra, nam deze beslissing op een donkere novemberavond in een zaaltje aan de Gedempte Pol te Sneek.

Zij werden tevens de eerste bestuursleden, voorzitter, secretaris en penningmeester. Grote kapitalen gingen er nog niet om. De twee kwartjes contributie per persoon pasten in een sigarendoosje. Door zich te verenigen meenden de heren sterker te staan in de onderhandelingen met de gemeente over tuindersgrond. De gemeente verhuurde voor een paar centen wel lapjes grond, maar vorderde die ook zo maar weer terug. Meestal omdat er woningen op gebouwd zouden worden... en doorgaans in het voorjaar. De tuinders hadden hun stukje weiland na een paar jaar zwoegen dan net een beetje op orde en vervolgens ze konden ergens anders weer helemaal opnieuw beginnen te wrotten in de weerbarstige grond. Men investeerde dan ook nauwelijks in het bemesten, want die kosten haalde je er waarschijnlijk toch niet uit. Roofbouw was het gevolg.

Op 7 maart 1938 kwamen de leden van de kersverse vereniging bijeen in het Tempeliershuis aan de Brouwerssteeg in Sneek.

Personeel van de Grontmij aan het werk.

Al gauw waren tachtig mensen lid en dat leverde jaarlijks toch mooi veertig gulden contributie op. Blijkbaar waren de tuinen een noodzakelijke aanvulling op het dagelijkse voedsel, want er moest veel zware arbeid worden verricht om te kunnen oogsten. De zware kleigrond losmaken en greppels graven voor de afwatering. Op de foto de aanleg van de tuinen door de Grontmij.

Toen dat onvoldoende bleek kwam er een zogenoemde "tonmolen"(*) die in weer en wind bij toerbeurt werd bediend om de tuinen droog te houden. Tel daarbij op dat de vrije tijd schaars was en het je kunt niet anders dan concluderen dat het nut groot moet zijn geweest... en het genoeg matig. Toch moet er wel sprake geweest zijn van enig genoeg, anders was de door Sjoerd Lichthart bedachte naam "Nut en Genoegen" niet door die eerste ledenvergadering in de Brouwerssteeg gekomen.

Een tonmolen is een windmolen die vanuit de verte lijkt op een ton, die op een paal staat. Van dichtbij gezien bestaat de ton uit een aantal bladen die als een soort van jaloezie werken. Zodra de wind tegen de bladen blaast, komt de as waarop de "ton" is gemonteerd, in beweging. De enige nog bestaande molen van dit type staat in Paasloo.

De oorlogsjaren 1940-1945.

De oorlogsjaren hadden direct al invloed op de nog jonge tuindersvereniging. De voorzitter, J. Brauer, had de Duitse nationaliteit en werd opgeroepen voor militaire dienst. Hij hoefde vanwege een mank been niet onder de wapenen, maar moest zijn plicht doen bij een stoorzender. Ondanks dat bleef hij tot medio 1943 in het bestuur als tweede voorzitter.

Niet alleen Brauer, maar ook vele andere mannen werden opgeroepen om in Duitsland verplicht te werken in de oorlogsindustrie. Terwijl de noodzaak tot voedsel verbouwen steeds groter werd, nam het aantal tuinders onvrijwillig af. Degenen die nog wel konden werken in de tuin, werden beperkt in hun beschikbare tijd. 's Avonds om acht uur ging de spertijd in.

Een daad van verzet.

Iedereen die grond in gebruik had, moest dat melden bij de Duitse bezetter. Je kreeg dan een registratie nummer toegewezen dat het mogelijk maakte om pootgoed, zaad en kunstmest te bestellen. Zo hielden de Duitsers de controle over wat er gepoot werd en dus ook mogelijk aan oogsten binnenkwam. Het uiteindelijke doel was, zo verklaarde de bezetter, de voedselvoorziening voor de Nederlandse bevolking te organiseren. Deze registratiemaatregel werd in oktober 1941 ingevoerd. Niet alleen voor de hele landbouwsector, maar ook voor de vissers en tuinders, van klein tot groot. Ook Nut en Genoegen kreeg een bewijs van inschrijving toegezonden. Het bewijsstuk werd echter verbrand en de tuinders behielpen zich met pootgoed en zaad dat hier en daar nog verkrijgbaar was. In de oorlogsjaren groeide de vereniging behoorlijk. Regelmatig werden nieuwe stukken grond opgemeten en uitgegeven.

Wildgroei aan tuinen.

Er was het stadsbestuur veel aan gelegen om extra voedsel te (laten) verbouwen in de tijd van toenemende schaarste, daarom was ze Nut en Genoegen gunstig gezind. Maar burgers wilden om praktische redenen de grond het liefst zo dicht mogelijk bij huis hebben. De gemeente kende ruimhartig perceeltjes toe voor het zachte prijsje van 2 cent per m². Het betrof bestaand grasland dat her en der verspreid lag zoals aan de Eeltje Halbertsmastraat, de oude Hemdijk en de Dr. Bosstraat. Het was zwaar werk plaggen te steken van zo'n nieuw stuk grond en dan moest het nog gespit worden en verbeterd. Soms had je pas na twee jaar resultaat en die oogst was meestal niet alleen voor jezelf er verdween ook wel eens wat. Na de oorlog werd de grond weer ingenomen door de gemeente om als bouwgrond voor woningen te dienen.

De heer Frankena.

De '50 jaren

In 1951 richtten een groepje inwoners van de Noorderhoek een 2de volkstuintvereniging op met de naam "Vereniging van Volkstuinders". De gemeente wees het bestuur een stuk grond toe aan de Hemdijk, buiten de stad, richting IJlst. Het had uitdrukkelijk een tijdelijk karakter. Toch was de wens tot nieuwe tuindersgrond groter dan de afschrikking van tijdelijkheid. Net als Nut en Genoegen probeerde ook deze nieuwe vereniging een stuk grond "voor altijd" toegewezen te krijgen. Tja, en dan was er ook nog een groep tuinders die van geen van beide verenigingen lid was. Die mensen huurden vanaf begin jaren '50 rechtstreeks van de gemeente en hun veldjes lagen naast het Black Boys terrein, Nut en Genoegen had daar trouwens ook al wat tuinen liggen. Hoog tijd voor een permanente oplossing zo vond de gemeente. Op zaterdagmorgen 6 april 1957 hoorde de secretaris, de heer C.P. Slim, van de nog jonge Vereniging van Volkstuinders uit de Noorderhoek, dat de gemeenteraad besloten had om het terrein bij de Black Boys als permanent volkstuingebied aan te wijzen. In allerijl nam hij contact op met burgemeester Rasterhoff. "Klopt", zo kreeg hij te horen, de gemeente wil bij het Black Boysterrein een permanent volkstuintcomplex inrichten.

Fusie twee verenigingen.

En, zo vervolgde Rasterhoff, als jullie binnen drie dagen aan ons laten weten dat je met Nut en Genoegen tot één vereniging kunt komen, dan wordt die vereniging de

hoofdhuurder en laat de gemeente de individuele verhuur van tuintjes los. Mocht het niet tot een fusie komen, dan houdt de gemeente de verhuur in eigen hand. Het bestuur van Nut en Genoegen bleek hiervan al op de hoogte te zijn. Op maandag 8 april lag er een brief bij Rasterhoff dat de fusie rond was en dat men verder zou gaan onder de oudste naam "Nut en Genoegen". Vijf leden van het bestuur van Nut en Genoegen en vier van de Vereniging van Volkstuinders vormden het nieuwe bestuur. De gemeente heeft destijds flink in de buidel getast om de grond te ontginnen en geschikt te maken voor de tuinders.

Zo kwam eind jaren '50 het volkstuintieren in Sneek professioneel van de grond en kon het zich verder ontwikkelen tot een niet meer weg te denken organisatie in de Sneker samenleving.

luchtfoto 1972

Ont- en verwickelingen in de '70 en '80 jaren

Begin jaren 70, onder het voorzitterschap van de heer E. de Vries, werd er voor ongeveer 5000 gulden een clubhuis met winkeltje gebouwd. Het eerste onderkomen, een oude bouwkeet werd afgevoerd. De Vries zwaaide 10 jaar de scepter over Nut en Genoegen. Zijn stijl van leidinggeven had hij geleerd tijdens zijn werk als kapitein op een schip. Helaas gedragen vrijwilligers zich niet zoals bemanningsleden op een schip en mondde zijn voorzitterschap uit in een bestuurscrisis. Zijn periode leverde echter wel een aantal vernieuwingen op. Behalve de komst van het clubhuis werden ook Huishoudelijk Reglement en de Statuten herzien. Dat clubhuis werd plechtig geopend in 1973 door burgemeester Van Haersma Buma.

Tot 1983 werd onder de vlag van Nut en Genoegen ook nog getuinierd aan de Korte Vreugde. Het betrof 8 percelen. De gemeente wilde die grond dat jaar gebruiken voor de uitbreiding van de Algemene Begraafplaats en dat gebeurde dus ook. Dit tot grote frustratie van de tuinders die net voor een 'vermogen' aan stront op de tuin hadden gebracht. Dit ging een gemeenteraadslid te ver en hij kreeg het via de wethouder voor elkaar dat er een vergoeding voor de stront kwam. Hoezo geld stinkt niet?

Tuinders op De Domp

In juni 1980 kwam er een tweede groot tuincomplex bij aan De Domp. Blijkbaar was het ledenaantal in die

jaren nog van een dusdanige omvang dat deze uitbreiding nodig was. De gemeente betaalde maar liefst 176.598,00 gulden voor de aanleg van deze tuinen in de wijk De Domp.

In april 1986 was de kernramp in Tsjernobyl en de radioactieve deeltjes kwamen ook richting Nederland. Met een geigerteller werden door secretaris Jan de Lange, die in het Antoniusziekenhuis werkte, de tuinen gemeten. Het resultaat was dat de groenten en fruit gewoon gegeten konden worden. Een aantal tuinders stopte toch met tuinieren, zij vertrouwden het niet meer. Er ontstond landelijk een trend van leeglopende wachtlijsten van volkstuintjes door de vele berichten over verontreinigde grond en de nasleep van Tsjernobyl. Het vertrouwen was geschaad.

Het 50 jarig jubileum werd in 1987 gevierd met een grote tuinmarkt (25 stands) op het parkeerterrein van de C. Kanhal. En met een Open Dag op het gehele complex, de start van een traditie. Het ledenaantal bedroeg toen 260 tuinders. Er kwamen steeds meer tuinders die ook bloemen gingen kweken en 'vreemde' groenten zoals courgettes, pattisons, crosny's, pompoenen, pepers, enz enz. Ook kwamen er kippen, konijnen en geiten op de tuin. In de voortuinen, voor de heg, kwamen ook bloemen en struiken, en er werden prijzen uitgereikt voor het mooiste 'voor'tuintje.

Van de 20ste naar de 21ste eeuw..

In 1993 lukte het voorzitter Cees van Driel om via de zogenoemde derde, derde, derde regeling een toilet te realiseren aan de buitenkant van het verenigingsgebouw.

In '97 tijdens het 60 jarig jubileum telde de vereniging 230 leden. Roelof Klaas Kroese, die toen voorzitter was, benadrukte dat er meer jongeren en immigranten gezocht moesten worden om de vereniging vitaal te houden. Ook zou de nadruk nog wat meer op recreatie moeten komen te liggen.

Inmiddels al meer dan 30 jaar een vertrouwd beeld op Vak G, hokken en tuinen van Henk Baarda beter bekend als de hinneboer.

Eind 90-er jaren was al bekend dat het volkstuinencomplex op de Noorderhoek gedeeltelijk verplaatst zou worden. Maar het duurde nog jaren voordat er daadwerkelijk wat gebeurde. In deze periode was Jan Degen voorzitter, achteraf gezien was het een periode met veel bestuurlijke onrust en gedoe op de tuin. Mede veroorzaakt door de onzekere toekomst. Dat had als gevolg dat het voor de tuinders moeilijk plannen was. Moest het hokje nog opgeknapt worden of kon het nog een jaartje wachten. Al met al duurde het meer dan 10 jaar. In die tussentijd werd er overigens achter de schermen wel hard gewerkt en onderhandeld met de gemeente. In 2006 vormde een groep tuinders een herinrichtings- commissie om de indeling op de nieuwe tuinen goede banen te leiden en het compensatiegeld eerlijk te verdelen. Ondertussen vond ook de gemeentelijke herindeling plaats en daardoor bleef er wat Sneker geld over, en dat leverde ons een fraai verenigingsgebouw op.

Afscheid van Pomona

Het vertrek van de oude tuin hield ook het afscheid van de beroemde verenigingskas Pomona in. Heel wat jaren lang werden daar activiteiten georganiseerd onder de bezielende leiding van een aantal actieve

leden waaronder oud-secretaris Rudie Kroontje. Op Open Dagen kon je over de koppen lopen en werden er goede zaken gedaan.

2010: de grote verhuizing

In 2010, werden de volkstuinten deels verplaatst om ruimte te maken voor woningbouw en een school in de Noorderhoek. Daarvoor werden de voetbalvelden van de Black Boys gebruikt, die verhuisden toen naar Sportcomplex Schuttersveld. Het gedeelte dat bestemd was voor woningbouw bleef, door de economische crisis, jaren braak liggen totdat in 2015 het COA en de gemeente overeenkwamen er een asielzoekerscentrum (AZC) te vestigen.

Het hele gebied in de Noorderhoek, de volkstuinten, de nieuwe natuurontmoetingstuin en het AZC samen, staat op oude middeleeuwse kaarten genoemd als de Hospitaler Polder. De grond behoorde bij het Johannier Klooster, ook wel "Hospitaal Klooster" genoemd. Het klooster stond op de plek waar nu de Algemene Begraafplaats is naast het spoor. Aan de noordkant van het gebied, achter het AZC, was een voormalig stuk volkstuin van zo'n 5000 m2 braak blijven liggen. Het wijkplatform Noorderhoek maakte hier een natuurontmoetings-tuin van die op 1 juli 2017 officieel geopend werd.

In oktober 2012 wordt het beton gestort voor het verenigingsgebouw dat op 22 juni 2013 feestelijk werd

geopend door wethouder Gea Akkerman tezamen met voorzitter Marten Boonstra.

In 2015 wordt naast het verenigingsgebouw een grote tuinkas geplaatst, bestemd voor het opkweken van zaad- en pootgoed. De verkoop loopt via het servicepunt en de kas is bekostigd uit een legaat dat tuinder mevrouw Ortwein naliet aan onze vereniging.

Januari 2016 stopt Marten Boonstra, na zeven tropenjaren, als voorzitter. Hij begeleidde de grote verhuizing met alles er op en er aan en zorgde zo voor een solide basis voor de toekomst. Hij wordt opgevolgd door Ingrid Wagenaar.

Het jaar daarvoor was Johan Hiemstra tijdens de Open Dag in het zonnetje gezet, vanwege zijn inzet bij de onderhoudsploeg en omdat hij 40 jaar lid van de vereniging was. Ondertussen heeft Johan zijn werkzaamheden wat afgebouwd, ze worden gedeeltelijk overgenomen door de mensen van de Zorgboerderij in IJlst die elke woensdag komen.

Schooltuinen.

Voorzitter Cees van Driel startte in de 80-er jaren met schooltuinen. In die beginjaren deden drie scholen mee. Vandaag de dag doet de Johannes Postschool mee. Tuinder en vrijwilliger Douwe Rienstra spant zich namens de vereniging al jaren in voor deze tuin die vlak bij het verenigingsgebouw ligt. Deze zomer nog zaaiden de leerlingen het naastgelegen veldje in met zaad speciaal voor de bijen. Douwe wordt daarbij geholpen door Anita Boorsma en Folkert Wielinga, en natuurlijk door enthousiaste ouders en leerkrachten.

Bijen

Een volkstuin kan niet zonder bijen en daarom is het ook fantastisch dat er op onze tuin al jarenlang een bijenstal is. Bevolkt door het zachteardige bijenras Carnica. De bijenstal op Vak G wordt beheerd door de bijenvereniging NBV Súdwest-Fryslân, die lid is van N&G en de stal van Jan Mosterman in 2016 overnam.

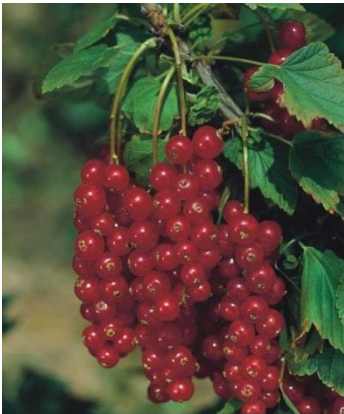
Nu in 2017 zijn er 225 leden, waarvan er 48 een tuin in De Domp hebben. Het is gelukt het aantal leden redelijk op peil te houden. Onder de leden zijn inmiddels vele tuinders die oorspronkelijk niet uit

Nederland komen. Zo tuinieren er mensen uit Turkije, Spanje, Servië, Duitsland, Spanjaarden, Italianen, Iran, Irak, Afghanistan, Thailand, Engeland en zelfs Australië. En inderdaad ook veel meer vrouwen.

Cees Veenstra haalt herinnerings op met 3 moaie ferhalen út de 70-er jaren.

Rooie bessen.

In è jaren '70 fan è forige eeuw had ik tegare met myn skoanfader un stuk groan fan 300 kante meter op è folktúnsjes fan è feriëniging "Nut en Genoegen" in è Noarderhoek.

Skoanfader had syn hele werksame leven tussen de muren fan è

pepermuntsje- fabriek fan Tonnema deurbrocht. De lucht fan King pepermunt, Italiano 's en Rang suurtsjes was um dus niet fremd. Mar na hast vyftuch jaar tussen de suurtsje- muren, eindeluk met pênsoen en dan de natuur op snúve.

Ut was hast een "Utopia" foar de man. Wat was ur blij met syn folkstúnsje op dat stek. Iën ding had ur noch niet, dat was erfaring. Mar dat su wel komme!! Skoanfader dee ut measte werk op è tún, mar had ok de measte frije tiid fansels. De man sat ut groatste deel fan è dag op syn stukje van 200 m2. De andere 100m2 was foar mij. Hij had fan alles op dat stukje groan planten, su as wuttels, sla, rabarber, slaboonsjes, earbeien, radyskes en meer fan dat moaie spul. Ja hardstikke groën was ut túntsje, mar toen syn erfaren buurman um ferteld had wat ut ferskil was tussen groënte en onkrúd was ut opiëns al un stuk minder groën. Mar ja, alles mut lere.

Gek in è kont

An ut foetenein van de 3 ekerkes lei un klein slootsje. Sun kikkerslootsje met kloften wier en groene kikkers met opgeblazen wangzakken. Kwaken noeme su dat, mar af en toe wudden ja hast gek fan è herrie die 't die beesten maakten. Mar ja, ut was in ut foarjaar en die kikkers waren gek in è kont. Mar terug naar dat sloatsje, dêr haalde skoanfader ut water út foar syn plantsjes die ur ferbouwde. Emmers fol water het ur út dat sloatsje haald om syn plantsjes te fersorgen. Op ut hoekje fan ut 1e ekerke had ur dicht bij ut sloatsje un besseboomke staan. Dat had de foriche eigenaar dêr staan laten. Un folwassen rooie besseboomke dus. Toen dat boomke bloeid had kwamen dur fan die mooie vuurrooie beskes an te zitten. Mmm, dat su straks smullen wurre!! De beskes wudden rooier en rooier en dikker en dikker.

Mar op un middag sach skoanfader dat ur bessen an u onderkant, mar ók an è bovenkant fan ut strúkje ferdwenen waren.

Dat komt, sei de buurman deur de eenden. Die frete an u onderkant de bessen dur ou. En.... sei de deskundige plantsjekweker, de bovenkant frete de lysters dur ou. Ik su dur mar un netsje omheen sette, anders hous 't geen bes over. Dat skoanfader dér nou niet eerder an dacht had? Must un fynmazig netsje nimme Klaas, anders frete su dien bessen noch op was ut advies. Dur kwam un fynmazig netsje en ut wudde om ut bessestrúkje heen spand. Onderan wudde ut met wat houten prikjes in u groan fast setten. Sie su, nou konner dur geen fogels meer an è rooie bessen frete.

"Doad"

Op un middag na werktyd was ik met skoanfader weer even op è tún, werbij ik um ferschrikt bij syn besseboomke staan sach. Must hier us even kieke, sei skoanfader. Is 't niet ferschrikkeluk dat arme beest. Wat bleek, un lyster was met syn kop en poatsjes in ut net ferstrikt raakt en had ut leven dêr bij laten. Of anders seit: "Ut beestje was doad". Skoanfader het ut fogelsje foarsichtich út ut net peutert en ut net dur metiën ou haald. Groente fan è tún hewwe su noch genoeg had, mar rooie bessen hewwe su noait meer had, die waren foartaan foar de fogels.

Ut túnhúske.

We hadden dat stukje groan noch niet su lang,- en dat was ok de reden dat ur noch geen túnhúske op ston. Dér su ferandering in komme. As útfoerder bij Jorritsma út Bolsert, moest ik un rusthús bouwe in Oenkerk. Nou wu ut gefal, dat naast ut ouwe rusthús, wat sloopt wurre moest, un houten garage ston. Ut was metiën sonneklaar, dér ston de basis foar oans 'nije' túnhúske. Nou moest de garage noch wel sloopt wurre fansels. Mar ik docht dat myn skoanfader dat met syn see fan frije tiid moai doën kon. Ja toch?.

Dus ik ut beprate met de bêste man en ut su heve. Hij op un vrijdagmorren met mij in è auto naar Oenkerk. Omdat skoanfader nou iën keer geen boufakker was, he'k omslachtich útleid wer at ie op ut dak fan golfplaten wél en foaral niet lope kon. Jim wete wel: **'je kenne allienich lope wer't de bouten sitte.'** Skoanfader had ut drekt in u gaten!.

Afijn, skoanfader ut dak op en ik as de donder an ut werk, want ut was vrijdag en dat was altyd un extra drukke dag. Kwartierke later; skoanfader met un pynluk gesicht in è keet, met è iëne arm de andere fast houe. Was de goeie man ondanks myn anwyzingen deur ut dak mieterd. Nou, de rest kenne ju wel rade, naar de pil, arm in't gips en sêlf de garage slope.

Fan ut sloopte hout hef ik un netsjes túnhúske setten, compleet met un hoekje foar ut setten fan koffie. Dus un gasstelsje met un gasflesse dur onder. Tegare met myn skoanfader hewwe dér noch un hoop lol van had en ok kregen we wel us méénsen op è koffie die't niet sun skuurke op è bou hadden, foaral at ut was miezerich weer was.

De eerappelbak

Wie't wél un skúúrke op è bou had was Antonio Selva, Tony foar de Sneekers en fan geboarte un Italiaan. Ik kon disse man goëd, want ik hielp um wel us met ut maken fan mallen foar syn werk.

Tony kwam op un avend om un praatsje en froech bij die gelegenhyd at ik niet un eerappelbak in syn skuurke foar um make kon. Un betonbak in è groan fan sun meter lang, 80 centimeter breed en ok sun 80 centimeter diep. Dur moest ok un goëd sterk deksel op, want ju moesten dur ók overheen lope kenne fansels. Ik dus foar Tony un betonbak make met un sterk deksel dur op. Toen ut ding klaar was, was ur hielendal in è wolken. Wat un pracht bak, fón Tony en wat kon ur nou un moai foarraadsje eapels anlêge. Un week of wat later, op un moaie someravend kwam Tony weer even bij oans an steken op è tún. Ot we tiid hadden om syn inmiddels in gebrúk stelde bak te siën en om even un pilske te drinken. Nou, dat wudden we wel,-en na ut oprúmen fan oans spulsjes su as de kroade, de skeppen en è harken, binne myn skoanfader en ik tegare op ut skúúrke fan Tony ousetten.

Gáán dér mar even sitten, sei Tony en met un royaal haangebaar wees ur oans un paar ouwe stoëlen an wer't we op sitte konnen. Of dur niet un moaie tún had was syn fraach, nou hij had un moaie tún, want de man kweekte de moaiste bloemen op syn hoekje groan. Dér kon folges mij geen iën an tippe. Wat wille jimme drinke?, was de volgende fraach. Doën mar un pilske, seiden we hast in koar.

En toen ging ut gebeuren. Met un brede swaai trok Tony ut deksel fan u betonbak en pakte de pilskes út syn 'eerappel' kelder.

Dur sat géén eerappel in die bak, de andere waar beston út flessen wyn en dat soarte fan saken. Myn skoanfader en ik hewwe oans suwat de búsen útskeurd fan ut lachen. Dat disse, altyd friendelukke man graach un slukje lustte wisten we wel, mar onder ut mom fan un eapelbak sun moaie drankfoarraad opboue, dér stonnen we toch wel even fan te kyken. We hewwe fansels noch un skoftsje bij disse o su gesellige man sitten te praten onder ut genot fan un pilske, mar sun gebeuren fergete ju niet su gau fansels. Tony was my hadstikke dankber,- en myn frou het noch wekenlang op saturday bossen bloemen fan Tony had.

De heren Selva en Dijkstra

O ja, at ik Tony thús belde en hij was dur niet, sei syn frou altyd: mar ik hef noch wel un nummer, dér ken ju um dink ik wel bereike. Dat was dan ut nummer fan ut café fan Meijer an è Bothniakade.

Jubileumfeest zaterdag 9 september

Als afsluiting van het jubileumjaar wordt een gezamenlijke maaltijd met alle tuinders georganiseerd met zoveel mogelijk ingrediënten uit de eigen tuinen. Soep, lekkere Turkse hapjes, salades, stokbrood, BBQ, gebakken aardappeltjes, drinken, muziek en een toetje, het hoort er allemaal bij. Bij slecht weer gaat alles gewoon door en hebben we tenten.

Wandelend buffet in het kort:

- **Wie:** Alle leden van onze vereniging (met evt. partners) die zich vooraf hebben opgegeven
- **Wat:** Wandelend buffet over de volkstuinten Noorderhoek
- **Waar:** Volkstuintencomplex Noorderhoek en verenigingsgebouw
- **Wanneer:** Zaterdag 9 september van 17.00 – 20.00 uur
- **Kosten:** € 5,00 pp betalen bij binnenkomst feest op de zaterdag, incl 2 drinkmunten

Ús Útwyk openingstijden tot november

Zaterdagmorgen: **9.30 tot 12.30 uur**

Zaterdagmiddag: **13.30 tot 15.30 uur**

Maandag - en woensdagmiddag:

13.30 tot 15.30 uur

Tuinbeurt zaterdagmorgen 14 oktober

Deed u dit jaar nog niet mee met één van de tuinbeurten dan is dit uw laatste kans! Elk lid is verplicht mee te helpen bij het algemeen onderhoud op de tuinen in de Noorderhoek en op De Domp. Voor € 50,- kan deze verplichting afgekocht worden.

Wat gaan we in elk geval doen?

- Randen hoofdpad afsteken
- Randen zijpaden afsteken
- Onkruid onder de hagen hoofdpad verwijderen
- Aantal verwaarloosde en verlaten tuinen opruimen
- Schoonmaakwerkzaamheden in en om het verenigingsgebouw

kunt zich melden bij uw tuincommissaris of bij het bestuur. We starten stipt om **9.00 uur** bij het verenigingsgebouw, daar wordt het werk verdeeld.

Om **10.45 uur** is er een koffiepauze en later SKOFT om **13.00 uur** met heerlijke soep met broodjes voor de harde werkers.

Tot zaterdag en neem zelf zo veel mogelijk tuingereedschap, handschoenen en kruiwagens mee.

Nieuws uit het servicepunt.

Het tuinseizoen vordert al weer. Er wordt volop geoogst en daar doen we het uiteindelijk allemaal voor. Ook het hoogseizoen in ons servicepunt is zo langzamerhand voorbij. De verkoop stemt tot tevredenheid en ook naar het eind van dit tuinseizoen zijn wij optimistisch gestemd.

Binnenkort komt er bericht over waar u de mest kunt bestellen, via de mail en in de infokastjes.

De tuinkas was net als vorig jaar een groot en erg veel plantjes hebben hun weg naar de tuinders gevonden. Verder willen wij u er op attenderen dat u voor advies en goede raad ook altijd bij het servicepunt terecht kunt, hebben wij niet direct het goede antwoord op uw vraag of probleem paraat, dan zorgen wij ervoor dat wij dat op zeer korte termijn krijgen.

Wij kunnen u ook het gehele jaar door voorzien van verse eieren, kippen- en konijnenvoer en een groot assortiment aan meststoffen. De verkoop van zaden komt langzamerhand wat op een laag pitje te staan, alhoewel sommige producten nog prima gezaaid kunnen worden, zoals diverse slasoorten, spinazie enz.

Voor uw agenda:

- **9 september** Tuinfeest 80-jarig bestaan 17.00 – 20.00 uur (Opgave vóór 2 september!!)
- **14 oktober** vierde en laatste tuinbeurt algemeen onderhoud Noorderhoek 9.00 – 13.00 uur

Nut & Genoegen, Sip de Ree secretaris

Tjotterstraat 15, 8605 AD Sneek

0515-230971

Sipdere@home.nl

[Info: www.volkstuinensneek.nl](http://www.volkstuinensneek.nl)